Hukuk Bölümü 2007/219 E. , 2008/34 K.

- IDARI PARA CEZASINA KARŞI AÇILAN DAVA
  - İMAR KANUNU (3194) Madde 42

"İçtihat Metni"

Davacı : O.K.

Vekili : Av. S.Y.

Davalı : Osmangazi Belediye Başkanlığı

Vekili : Av. S.Y.Y.

OLAY : Osmangazi Belediyesi'nin 14.12.2004 gün ve 4226 sayılı Encümen kararı ile, O.K. (Ak-Pres A.Ş.) tarafından Nilüfer Köyü Aksungur Yolu No: Bila adresinde ruhsatsız olarak350 m2 alanlı çelik kolonlar yapılıp, üzeri çelik çatı ile kapatıldığı görülerek 15.9.2004 tarih ve 1/0003 sayılı 1. fen zaptı tanzim edilmesi üzerine 30.09.2004 tarih ve 1235 sayılı Encümen kararı ile yapı sahibinden 3.740.000.000.-TL para cezası alınmasına karar verildiği, Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin 15.09.2004 tarih ve 1/0003 sayılı 1 inci fen zaptına riayet etmeyerek çelik çatı ile kapattığı kısmı meskûn hale getirdiği görülerek 12.11.2004 tarih ve 72/3568 sayılı 2 nci fen zaptının tanzim edildiğinin anlaşıldığı, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42 nci maddesine istinaden söz konusu inşaata 1 inci fen zaptına rağmen, devam edilmesi nedeniyle yapı sahibi Ak-Pres A.Ş. (O.K.)' den cezanın bir kat arttırılarak 7.480.000.000.-(Yedimilyardörtyüzseksenmilyon) TL daha para cezası alınmasına karar verilmiştir.

Davacı vekili, Encümen kararının iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

BURSA 1. İDARE MAHKEMESİ; 19.7.2005 gün ve E:2005/948, K:2005/969 sayı ile, davanın, imar para cezası verilmesine ilişkin 14.12.2004 gün ve 4226 sayılı Osmangazi Belediye Encümeni kararının iptali istemiyle açıldığı, 31.03.2005 günlü ve 25772 Mükerrer sayılı Resmi Gazete'de yayımlanarak 01.06.2005 tarihinde yürürlüğe giren 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun muhtelif hükümlerinden söz ederek, 5326 sayılı Kanun hükümlerinin incelenmesinden 1.6.2005 tarihinden itibaren sulh ceza mahkemesine başvuru öngörülerek idari para cezalarının idare mahkemelerinin görev alanından çıkarılmış bulunduğu, bu durumda, davacıya ruhsatsız yapı yaptığından bahisle 3194 sayılı Yasa'nın 42. maddesi hükmü uyarınca verilen imar para cezasına ilişkin bulunan uyuşmazlığın çözümlenmesi görevinin yukarıda anılan 5326 sayılı Yasa uyarınca Sulh Ceza Mahkemesine ait olduğu sonucuna varıldığı gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, söz konusu idari para cezasına karşı adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

BURSA 1. SULH CEZA MAHKEMESİ; 25.1.2007 gün ve 2005/864 Müt. sayı ile, itiraz eden vekili dilekçesi ile, davalı idarenin 14.12.2004 tarih ve 4226 sayılı Encümen kararı ile verilen 7.480.000.000.-TL lik para cezasına itiraz ettiği, itiraz edene 3194 sayılı İmar Kanunu'na göre para cezası verildiği, itiraz edenin itirazı, davalı idarenin cevabı, gelen kayıt ve belgeler ile tüm dosya kapsamına göre; 5560 sayılı Kanun'la değişik 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3, 27/8 ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesine göre ve ayrıca idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren yıkım kararının da verilmiş olması nedeni ile itiraza bakmaya Mahkemeleri görevli olmadığından İdare Mahkemesi görevli olduğundan Mahkemelerinin görevsizliğine karar vermenin icap ettiği gerekçesiyle görevsizlik karar vermiş; bu karar, karara itiraz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Öte yandan:

Osmangazi Belediyesi'nin 17.2.2005 gün ve 710 sayılı Encümen kararı ile, O.K. tarafından (Ak-Pres A.Ş.) Nilüfer Köyü Aksungur Yolu No: Bila adresinde ruhsatsız olarak 7x50 mt. ebadında350 m2alanlı çelik kolonlar yapılıp, üzeri çelik çatı ile kapatıldığı görülerek, Büyükşehir Belediyesi'nce 15.09.2004 tarih ve 1/0003 sayılı 1. fen zaptı tanzim edilerek, Büyükşehir Belediye Encümeni'nin 30.09.2004 tarih ve 1235 sayılı kararı ile yapı sahibinden 3.740.000.000.-TL para cezası alınmasına karar verildiği, Bursa Büyükşehir Belediyesi'nin 15.09.2004 tarih ve 1/0003 sayılı 1. fen zaptına riayet etmeyerek 7x50 mt.=350 m2alanlı çelik çatı ile kapattığı kısmı meskun hale getirdiği görülerek, Belediyelerince 12.11.2004 tarih ve 72/3568 sayılı 2. fen zaptı tanzim edilerek, Encümenin 14.12.2004 tarih ve 4226 sayılı kararı ile 7.480.000.000.-TL para cezası alınmasına karar verildiği, 23.07.2004 tarih ve 25531 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanan Büyükşehir Belediyesi Kanunu değişikliği ile Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü sorumluluk alanında iken Bursa Büyükşehir Belediye sınırları içine alınan Osmangazi Belediyesi sınırlarında olan köylerin 18.11.2004 tarihinde dosyalarının tesliminde; O.K. adına Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü tarafından 20.00x50.00=1000 m2 ebadındaki fabrika inşaatının kolon pabuç betonları dökülmüş vaziyette görülerek 19.07.2004 tarih ve 123/19 sayılı fen zaptı tutulduğu, fakat para cezası ve yıkım kararının alınmadığı anlaşılmış olup, gerekli kararın alınmasının talep edildiği, Encümenin 1.02.2005 tarih ve 513 sayılı kararı ile Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü tarafından tanzim edilen zabıtlardaki binaların aynı bina olup olmadığının ve m2 lerinin araştırılarak getirilmesi için evrakın Dairesine iadesine karar verildiği, Müdürlükçe yapılan incelemede; Büyükşehir Belediyesi'nin 15.09.2004 tarih ve 1/0003 sayılı 1. fen zaptının alanı350 m2olduğu, Osmangazi Belediyesi'nin 12.11.2004 tarih ve 72/3568 sayılı 2. fen zaptı aynı binayı çelik çatı ile kapatarak meskûn hale getirdiğinden tutulduğu, Bayındırlık ve İskan Müdürlüğü tarafından tutulan 19.07.2004 tarih ve 123/19 sayılı fen zaptı1000 m2olup, konu ile ilgili gerekli kararın alınmasının talep edildiği, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42 nci maddesine istinaden söz konusu inşaata 2 nci fen zaptına rağmen devam edilmesi nedeniyle yapı sahibi O.K.'ndan cezanın bir kat arttırılarak 15.000.000.000.-TL -15.000.00.-(Onbeşbin)YTL daha para cezası alınmasına, söz konusu inşaata ruhsat alınmadığı tespit edildiğinden 2981, 3290, 3366 sayılı Kanunlardan faydalanamayacağı anlaşılan kaçak inşaatın 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 32 nci maddesine istinaden Belediyelerince yıktırılmasına, yıkım masrafının yapı sahibinden tahsiline karar verilmiştir.

Davacı vekili, Encümen kararının ve para cezalarına ilişkin ihbarnamenin iptali istemiyle idari yargı yerinde dava açmıştır.

BURSA 1. İDARE MAHKEMESİ; 19.7.2005 gün ve E:2005/949; K:2005/970 sayı ile, davacının, Osmangazi Belediyesi, Nilüfer Köyü, Aksungur mevkiindeki taşınmazının yıkılmasına ve imar para cezası verilmesine ilişkin 14/12/2004 gün ve 4226 sayılı Encümen kararının iptalini istediği, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu'nun 5. maddesinde, her idari işlem aleyhine ayrı ayrı dava açılacağı, ancak, aralarında maddi ve hukuki bakımdan bağlılık varsa aynı şahsı ilgilendiren birden fazla işlem aleyhine bir dilekçe ile de dava açılabileceğinin hükme bağlandığı, 15. maddesinin 5. fıkrasında ise; dilekçenin reddedilmesi üzerine yeniden verilen dilekçelerde aynı yanlışlıklar yapıldığı takdirde davanın reddedileceğinin öngörülmüş bulunduğu, birden fazla işlem arasında maddi ve hukuki bağlılıktan söz edilebilmesi için ise uyuşmazlığın aynı maddi olaydan kaynaklanması ve çözümlenmesi görev ve

yetkisinin aynı yargı organına ait bulunması gerektiği, dilekçenin incelenmesinden, yıkıma ve imar para cezası verilmesine dair işleme karşı tek dilekçe ile dava açıldığı, oysa işlemin yıkıma ilişkin kısmının Mahkemelerinin görevine girmesine karşın, imar para cezasına dair kısmının 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3. ve 27. maddesi gereğince Sulh Ceza Mahkemesinin görevine girdiği dolayısıyla aralarında hukuki bağlılık bulunmadığının anlaşıldığı gerekçesiyle dava konusu işlemin imar para cezası verilmesine yönelik isteminin görev yönünden reddine, yıkıma dair kısmında ise 2577 sayılı Yasa'nın 5. maddesi uyarınca 30 gün içinde yeniden dava açılmak üzere dilekçenin reddine karar vermiş; bu kararın, görevsizliğe ilişkin kısmı kesinleşmiştir.

Davacı vekili, bu kez, söz konusu idari para cezasına karşı adli yargı yerinde itirazda bulunmuştur.

BURSA 1. SULH CEZA MAHKEMESİ; 21.3.2007 gün ve 2005/864 Müt. sayı ile, itiraz eden vekili 27.09.2005 havale tarihli dilekçesi ile, davalı idarenin 17.02.2005 tarih ve 710 sayılı Encümen kararı ile verilen 15.000.000.000.-TL lik para cezasına itiraz ettiği, işbu itiraz 25.1.2007 tarihli karar duruşmasında sehven karara bağlanmadığından, dosyanın resen ele alınarak ek karar vermek gerektiği, itiraz edene 3194 sayılı İmar Kanunu'na göre para cezası verildiği, itiraz edenin itirazı, davalı idarenin cevabı, gelen kayıt ve belgeler ile tüm dosya kapsamına göre; 5560 sayılı Kanun'la değişik 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3, 27/8 ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesine göre ve ayrıca idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren yıkım kararının da verilmiş olması nedeni ile itiraza bakmaya Mahkemeleri görevli olmadığından, İdare Mahkemesi görevli olduğundan Mahkemelerinin görevsizliğine karar vermenin icap ettiği gerekçesiyle görevsizlik kararı vermiş; bu karar, karara itiraz edilmeyerek kesinleşmiştir.

Bunun üzerine, davacı vekili, Uyuşmazlık Mahkemesi'ne hitaben verdiği dilekçelerle, olumsuz görev uyuşmazlıklarının giderilmesini istemiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE :

Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Ahmet AKYALÇIN'ın Başkanlığında, Üyeler: Mahmut BİLGEN, Ramazan TUNÇ, Habibe ÜNAL, O.Cem ERBÜK, Serdar AKSOY ve Muhittin KARATOPRAK'ın katılımlarıyla yapılan 03.03.2008 günlü toplantısında;

I-İLK İNCELEME : Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasa'nın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre;

Uyuşmazlık Mahkemesi Genel Kurulu'nun 11.7.1988 günlü, E:1988/1, K:1988/1 sayılı İlke Kararında, "2247 sayılı Uyuşmazlık Mahkemesinin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanunun bütünüyle incelenip değerlendirilmesinden, bu Kanunun uygulanması yönünden 2 nci maddesinin ikinci fıkrasında yer alan, 'ceza uyuşmazlıkları' ibaresinden, savcının ya da şahsi davacının talebi ile başlayan yargılaması sonunda sanığın mahkumiyetine ya da beraatine hükmedilebilecek davalarda, askeri ve adli ceza mahkemeleri arasında çıkan görev ve hüküm uyuşmazlıklarının anlaşılması, bunun dışında kalan tüm görev uyuşmazlıklarının 'hukuk uyuşmazlığı' sayılması gerektiği sonucuna varılmaktadır. Uygulanması idari organlara bırakılan cezalar, adli nitelikte olmadığından, bunlar hakkında yapılan itirazlar ya da açılan davalar 'ceza davası' olarak nitelendirilemezler. İdari niteliklerinden dolayı bu davalara ilişkin görev ve hüküm uyuşmazlıklarının Uyuşmazlık Mahkemesinin Hukuk Bölümünde incelenip çözümlenmesi gerektiği..." açıkça belirtilmiştir. Bu durum gözetildiğinde, olay bölümünde yazılı başvuru konusu görev uyuşmazlığının Hukuk Bölümünde incelenmesi gerektiği kuşkusuzdur.

Adli ve idari yargı yerleri arasında anılan Yasanın 14. maddesinde öngörülen biçimde Bursa 1. İdare Mahkemesi'nin 19.7.2005 gün ve E:2005/948 sayılı kararı ile Bursa 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 25.1.2007 günlü kararı arasında ve Bursa 1. İdare Mahkemesi'nin 19.7.2005 gün ve E:2005/949 sayılı kararı ile Bursa 1. Sulh Ceza Mahkemesi'nin 21.3.2007 günlü kararı arasında olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, adli yargı dosyasının 15. maddede belirtilen yönteme uygun olarak davacı vekilinin istemi üzerine son görevsizlik kararlarını veren Mahkemece Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderildiği ve usule ilişkin herhangi bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oybirliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ : Raportör-Hakim Nurdane TOPUZ'un, davanın çözümünde idari yargının görevli olduğu yolundaki raporu ile dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Ayla SONGÖR ile Danıştay Savcısı Gülen AYDINOĞLU'nun, davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesine göre Belediye Encümeni tarafından verilen para cezalarının kaldırılması istemiyle açılmıştır.

3.5.1985 tarih ve 3194 sayılı İmar Kanunu'nun "Amaç" başlıklı 1. maddesinde " Bu Kanun, yerleşme yerleri ile bu yerlerdeki yapılaşmaların; plan, fen, sağlık ve çevre şartlarına uygun teşekkülünü sağlamak amacıyla düzenlenmiştir" denilmiş; 42. maddesinin birinci fıkrasında, ruhsat alınmadan veya ruhsat veya eklerine veya imar mevzuatına aykırı olarak yapılan yapının yapı sahibine, fenni mesule ve müteahhidine, istisnalar dışında özel parselasyon ile hisse karşılığı belirli bir yer satan ve alana para cezası verileceği kurala bağlanmış; anılan Yasa maddesinin itiraz merci olarak sulh ceza mahkemesini belirleyen beşinci fıkrası Anayasa Mahkemesi'nin 15.5.1997 tarihli ve E:1996/72, K:1997/51 sayılı kararıyla; bir idari işlemin bir bölümünün idari yargının, diğer bir bölümünün ise adli yargının denetimine bırakılmasında, kamu yararı bulunmadığı, zira bu işlemlerin, kamu gücünün kullanılmasıyla ilgili bir idari işlemin devamı ve idari bir yasağa aykırı davranan kişiye idari bir yaptırımın uygulanması niteliğinde olduğu, çıkacak uyuşmazlıkların çözümünde de idari yargının yetkili olacağı, idarenin aynı yapı için aldığı kararın bir bölümünün idari yargıda bir bölümünün adli yargıda görülmesinin yargılamanın bütünlüğünü bozacağı, idari bir işlemin bölünerek bir bölümünün idari yargının bir bölümünün de adli yargının denetimine bırakılmasında isabet bulunmadığı belirtilmek suretiyle iptal edilmiş olup, yasama organınca bu konuda düzenleme yapılmamıştır.

Anayasa Mahkemesinin iptal kararını gözeten Uyuşmazlık Mahkemesi, 3194 sayılı Yasa'nın 42. maddesine göre verilen idari para cezalarına karşı açılan davaları, göreve ilişkin genel ilkelere göre idari yargının görev alanında görmüştür.

1.6.2005 tarihinde 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun yürürlüğe girmesi üzerine Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nce, sözü edilen Kanunun diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımlar ile bunlara karşı yapılacak itirazlara ilişkin görev hükümleri üzerindeki etkisinin incelenmesi sonucunda: diğer kanunlarda düzenlenen idari yaptırımın, dayanağı olan yasanın amacı dikkate alınarak; Kabahatler Kanunu'nun 1., 2., 16. ve 19. maddelerinde belirtilen koşulları taşıması, 27. maddenin (1) numaralı bendinde belirtilen idari yaptırımlardan olması halinde, idari para cezaları ve mülkiyetin kamuya geçirilmesine ilişkin olanlarına karşı 1.6.2005 tarihinden sonra yapılacak itirazlarda sulh ceza mahkemelerinin genel görevli kılındığına ve bu nedenle doğan görev uyuşmazlıklarında adli yargı yerinin görevli bulunduğuna karar verilmiştir.

Daha sonra, 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun "Genel kanun niteliği" başlıklı 3. maddesi, Anayasa Mahkemesi'nin 1.3.2006 gün ve E:2005/108, K:2006/35 sayılı kararıyla iptal edilmiş; gerekçeli kararı 22.7.2006 gün ve 26236 sayılı Resmi Gazete'de yayımlanmış ve iptal hükmünün, kararın Resmi Gazetede yayımlanmasından başlayarak altı ay sonra yürürlüğe girmesine karar verilmiş; yasama organı tarafından iptal hükmü doğrultusunda yasal düzenleme yapılmadığı süreçte, anılan madde hükmünün yürürlükte bulunduğu düşüncesiyle, aynı doğrultuda karar verilmeye devam edilmiş; yasama organı tarafından, Anayasa

Mahkemesi'nce verilen altı aylık süre içinde iptal hükmü doğrultusunda yasal düzenleme yapılması halinde ise, işaret edilen yargı yerinin yeni düzenlemenin yürürlüğe girdiği tarihten itibaren görevli olacağı belirtilmiştir.

Son olarak, 30.3.2005 tarihli ve 5326 sayılı Kabahatler Kanunu'nun 3 üncü maddesini değiştiren 6.12.2006 günlü, 5560 sayılı Yasa'nın 31. maddesinde " (1) Bu Kanunun;

a) İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümleri, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde,

b) Diğer genel hükümleri, idari para cezası veya mülkiyetin kamuya geçirilmesi yaptırımını gerektiren bütün fiiller hakkında,

uygulanır." denilmiştir.

Aynı Kanunun 27. maddesine, 5560 sayılı Kanun ile eklenen sekizinci fıkrada ise; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği kurala bağlanmış, bu maddenin gerekçesinde de bu hükümle, Kabahatler Kanunu'ndaki düzenlemelerin ortaya çıkardığı bağlantı sorununa çözüm getirilmesinin amaçlandığı ifade edilmiştir.

19.12.2006 tarihinde yürürlüğe giren bu düzenlemeye göre, Kabahatler Kanunu'nun; İdari yaptırım kararlarına karşı kanun yoluna ilişkin hükümlerinin, diğer kanunlarda aksine hüküm bulunmaması halinde uygulanacağı; diğer kanunlarda görevli mahkemenin gösterilmesi durumunda ise uygulanmayacağı ancak; idari yaptırım kararının verildiği işlem kapsamında aynı kişi ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren kararların da verilmiş olması halinde; idari yaptırım kararına ilişkin hukuka aykırılık iddialarının, bu işlemin iptali talebiyle birlikte idari yargı merciinde görüleceği anlaşılmaktadır.

Görev kuralları kamu düzenine ilişkin olduğundan, görev konusunda taraflar için bir müktesep hak doğmayacağı; bu nedenle, yeni bir yasayla kabul edilen görev kurallarının, geçmişe de etkili olacağı, bilinen bir genel hukuk ilkesidir.

Davanın açıldığı andaki kurallara göre görevli olan mahkeme, yeni bir yasa ile görevsiz hale gelmiş ise, (davanın açıldığı anda görevli olan ve fakat yeni yasaya göre görevsiz hale gelen) mahkemenin görevsizlik kararı vermesi gerekeceği; ancak, yeni yasadaki görev kuralının, değişikliğin yürürlüğe girmesinden sonra açılacak davalarda uygulanacağına dair intikal hükümlerinin varlığı halinde, mahkemece görevsizlik kararı verilemeyeceği açıktır.

Diğer taraftan, dava görevsiz mahkemede açılmış, bu sırada yapılan bir kanun değişikliği ile görevsiz mahkeme o dava için görevli hale gelmiş ise, mahkeme, artık görevsizlik kararı veremeyip (yeni kanuna göre görevli hale geldiği için) davaya bakmaya devam etmesi gerekir.

İncelenen uyuşmazlıkta, öngörülen idari para cezasının 5326 sayılı Kanun'un 16. maddesinde belirtilen idari yaptırım türlerinden biri olduğu, 3194 sayılı İmar Kanunu'nda da idari para cezasına itiraz konusunda görevli mahkemenin gösterilmediği, ancak; Encümen kararlarından, idari para cezasına konu yapı ile ilgili olarak idari yargının görev alanına giren yapı tespit ve tatil zaptının düzenlendiği ve yıkım kararı da verildiği anlaşıldığından; idari para cezalarına ilişkin kararların hukuka aykırılığı iddiasının da, idari yargı yerinde görüleceği kuşkusuzdur.

Bu durumda, Kabahatler Kanunu'nun 5560 sayılı Kanun'la değişik 3. maddesi ve aynı Kanunun 27. maddesine 5560 sayılı Kanun'la eklenen sekizinci fıkra hükmü bir arada değerlendirildiğinde, 3194 sayılı İmar Kanunu'nun 42. maddesi uyarınca verilen para cezalarına karşı açılan davanın çözümünde idari yargı yerinin görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, İdare Mahkemelerince verilen görevsizlik kararlarının kaldırılması gerekmiştir.

SONUÇ : Davanın çözümünde İDARİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Bursa 1. İdare Mahkemesi'nce verilen 19.7.2005 gün ve E:2005/948, K:2005/969 sayılı ve aynı gün ve E:2005/949, K:2005/970 sayılı GÖREVSİZLİK KARARLARININ KALDIRILMASINA, 03.03.2008 gününde OYBİRLİĞİ İLE KESİN OLARAK karar verildi.